

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 12 Číslo 72 Červen - Srpen 2017

SLOVO OTCE MARIUSZE

Kněžství je mnohem lepší, než jsem si myslel, a mnohem těší

Moji milí, už šestým rokem je mi dáno pracovat v brněnské diecézi. Vnímám to jako velké obdarování Boží prozřetelností na mé kněžské dráze. Mám radost z tolika znamení Boží přítomnosti, která mi Bůh zde dopřál v tak krátkém čase. Za mnohé vděčím právě Vám, milí farníci. Nemalý podíl na mé radosti mají i moji kamarádi, čeští kněží, s kterými se pravidelně scházíme téměř každé úterý. Spolu odpočíváme a modlíme za svěřené nám „ovečky“.

Jeden starší kněz řekl „Kněžství je mnohem lepší, než jsem si myslel ..., a mnohem těší.“ Čím jsem starší, tím se více ve svém srdci přibližuji k této svaté pravdě. Nic krásnějšího mě nemohlo v životě potkat než skutečnost, že mě Pán povolal k životu ve své zvláštní blízkosti, pomazal Duchem svatým na svého kněze, a přes celou mou nehodnost učinil znamením své živé přítomnosti ve světě. A děkuji zde i laikům, kteří mi občas pomohou, ať už vědomě či nevědomě, bolestnou kritikou či povzbudivým slovem, vrátit se zpět ke Kristu, k mému Pánu, když mi to začne sklouzávat někam mimo rámec mého povolání. To snad díky styku s farníky v běžné pastoraci nejvíce poznávám, že v životě kněze nemůže být žádná

průměrnost, žádný prostor pro polovičaté kněžství.

Nejtěžší na kněžství je asi to, že pokud kněz chce skutečně dobře dělat svou „práci“, nebude mít nikdy příliš prostoru nebo času sám pro sebe. Musí se vzdát kontroly nad svým časem. Často mu ten čas úplně naplánují farníci či administrativní povinnosti v kanceláři, kterých pořád přibývá - a přijmout to všechno je občas velkou obětí. Nároky na čas a energii jsou často neúprosné a mnohé kněze úplně drtí. Zejména kvůli tomu, že kněží v Česku musí mít na starosti po více farnostech. Každá svěřená jim farnost či lokální komunita má svůj chod, své zvyky, své nároky a dobrý kněz se snaží vyhovět všem, což prakticky není možné a potom se tím trápí. Také každá rodina ve farnosti má svůj příběh, a čím déle je kněz ve farnosti, tím více se stává součástí jejich příběhů. Sdílení života lidí je jednou z největších radostí kněze, ale i jedním z největších břemen. Starostlivý kněz bude mít radost z radosti svých farníků, ale pocítí i něco z bolesti jejich ztrát, jejich neštěstí.

Od prvního července z ustanovení otce biskupa Vojtěcha bude v ořechovských farnostech ustanoven místo mě farářem P. Krzysztof Drzazga.

Otec biskup si už dlouho uvědomoval, že pastorační spojení ořechovských farností, kterým patří i okolní obce, s moravanskou farností, je příliš velkým

soustem pro jednoho kněze. Proto se hned poté, co se dokončila rekonstrukce bytu pro kněze na tikovické faře, rozhodl poslat do Ořechova kněze, který bude mít na starosti jenom ořechovské farnosti.

Moc bych si přál, aby se ve farnosti nešířily lži na téma, proč otec Mariusz odchází a zůstává v Moravanech. Všechny řeči farníků na toto téma, které se mi doposud donesly, jsou naprostou lží - a to především vůči otci biskupovi, který se zcela jistě řídí dobrem nás všech a je „vysoko nad“ tím fantazírováním některých domýšlivců.

Věřím, že jeho rozhodnutí je z Božího ducha a v prospěch nás všech. Ať Vás tedy nikdo nemate. Mám Vás všechny rád, Pán to ví, a rozhodnutí, kde budu nadále působit, jsem zcela nechal na mých představených. Naštěstí Moravany nejsou daleko od Ořechova, staré sympatie jistě zůstanou a budu upřímně rád, když během nepřítomnosti otce Krzysztofa, budu moci zajet na zástup na mši svatou do mých bývalých ořechovských farností.

Milí farníci, chci Vás na závěr pozvat k tomu, abychom se všichni spojili ve vzájemné modlitbě za sebe, zejména v tomto čase prázdnin a nedovolme, aby nás cokoliv rozdělovalo ve vzájemné lásce. K tomu ať nám žehná náš Pán, Ježíš Kristus!

Vděčný Bohu za Vás a za vše ostatní

Váš otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Jan Maria Vianney - patron kněží

Jan Vianney se narodil 8.5.1786 v Dardilly ve Francii do chudé rodiny, kde se mu ale dostávalo krásné výchovy v katolické víře, zejména v modlitbě. Když by ještě Jan malý, propukla v zemi Velká francouzská revoluce a rodina se tak musela tajit se svou vírou. Ale ani tato situace Jana neodvrátila od Boha, spíše ho k Němu přiblížila.

Po revoluci Jan v 17 letech mohl nastoupit do školy, avšak příliš se mu nevedlo. Své studium nezvládal, navíc ho byl nucen přerušit kvůli povinné vojenské službě a poté také kvůli svým nemocem. Nakonec na přímluvu generálního vikáře, který v něm poznal touhu po Bohu, zbožnost a pokoru, byl ve svých 29 letech vysvěcen na kněze a poslán jako kaplan do Ecully. Později byl přemístěn jako farář do Ars.

Foto: zdroj Wikipedie

Jan zpočátku nekázal a nesetkával se s farníky, žil velmi asketicky, neustále se modlil, postil a skoro nespál. Tímto svým příkladem v mnohých vzbudil touhu po modlitbě a Bohu. Postupně se Jan

stával vyhledávaným knězem pro své porozumění s druhými, trpělivost a dar pochopení a pomoc lidským srdcím ve zpovědnici. Nechyběl mu ani humor a lidé k němu přicházeli neustále. Neseťkal se však s podporou ostatních kněží, kteří ho považovali za nevzdělaného, a tím pádem nehodného služby kněžství.

Jan byl neustále vytížen, zpovídal denně 12-17 hodin, byl k dispozici všem lidem na úkor času pro sebe. Zakládá různé společenství pro ženy i muže, také výchovný ústav pro dívky. Kázal několikrát denně na různých místech a jeho kázání byla vždy hlubokým a krásným svědectvím o Bohu, jeho milosrdenství i přísnosti. Ročně ho vyhledávalo asi 100 000 lidí. Byl otevřen každému, kdo ho požádal o pomoc, sloužil druhým s láskou a pokorou.

Zažíval ale také chvíle bezmocnosti, vyčerpání a úzkosti. Prodělal několik nemocí a mnohokrát to vypadalo, že brzy dojde svého konce. On se ale vždy vrátil za svými farníky, aby jim neúnavně poskytoval duchovní povzbuzení a pomoc.

Jan zemřel 4.8.1859 v 73 letech a jeho svátek se slaví podle tohoto data 4. srpna.

/Magda/

„Člověk má krásný úkol a poslání: modlit se a milovat. Modlete se tedy a milujte, v tom spočívá štěstí člověka na zemi. Modlitba není nic jiného než sjednocení s Bohem. Kdo má srdce čisté a spojené

s Bohem, cítí v sobě sladkost, která ho naplňuje rozkoší; obklopuje ho podivuhodné světlo.“

NAŠI KNĚŽÍ

P. Bohuslav Bláha

• Když přišel otec Bláha do naší farnosti - jako by se rozsvítilo sluníčko. Byl vlídný, laskavý a trpělivý k dětem. Uměl naslouchat, poradit, potěšit i pomoci. Na poutních zájezdech se s námi dokázal nejen modlit, ale i příjemně pobavit. Velmi dojemné bylo také setkání s Mons. Valeriánem v ořečovské orlovně, kde oba velmi poutavě vyprávěli o prožitých létech v totalitě. Také jeho vzpomínkám na mládí a studentská léta jsme vždy se zaujetím naslouchali. Nezapomenutelná je také výstava jeho celoživotní sbírky sv. obrázků. Za ta léta působení v ořečovské farnosti rozdával jen lásku a dobrotu, a já ho vnímala nejen jako zástupce nebeského Otce, ale i jako tatínka tady na zemi. Za to moc děkuji.

/Lidka/

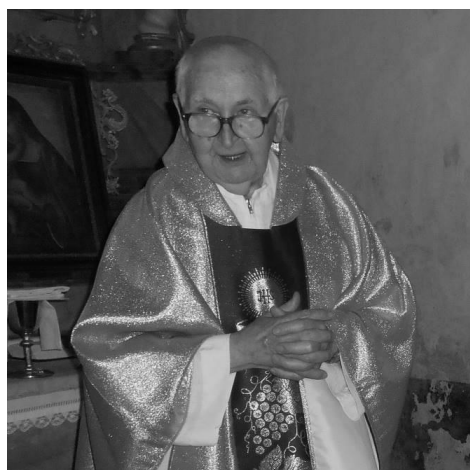

Foto: Tomáš Dudík

• Pan farář Bláha? - Byl a je pro mnohé z nás opravdu OTCEM, i když mu tak nikdo neříkal, spousta z nás to tak hluboce v srdci cítí. A nebrali jsme ho jen jako otce duchovního, ale jako opravdu dobrého přítele, se kterým člověk trávil rád čas nejen v chvílích radosti, ale i ve chvílích bolesti a trápení, kdy dovedl najít správné slovo, ať pro lidi věřící či nevěřící.

/Tomáš/

Foto: Tomáš Dudík

• Pan farář Bláha mě v 19-ti letech připravoval k prvnímu svatému přijímání,

byl mým zpovědníkem a vyslechl všechny mé starosti i radosti. Oddával nás a křtil děti. Mám v mysli úsměvnou příhodu z přípravy na svatbu. "Lenko, jak se budeš jmenovat?" "Pilátová."

"Nic si z toho nedělej, každý se nějak jmenuje."

Otočil se a z knihovny vytáhl knihu Pilátova žena.

"To si přečti, abys věděla, do čeho jdeš."

Pane faráři, přejeme Vám hodně zdraví a děkujeme za každé setkání s Vaším milým úsměvem.

/manželé Pilátovi/

• Pan farář Bláha je známý jako sběratel obrázků světců, světic, zkrátka „svatých obrázků“. Asi před 10 roky jsem měla možnost pomoci mu s realizací výstavy jeho obrázků v Moravském Krumlově. Vyjeli jsme jeho autem brzy ráno. Občas jsem od svých synů ministrantů zaslechla, že otec Bláha jezdí jako závodník Fittipaldi, že „ty zatáčky pěkně řeže“, a ten den jsem to pochopila. Pan farář bravurně, svižně a jistě řídil, měl vše pevně pod kontrolou. Modlili jsme se růženec a modlitba byla jen na chvíli přerušena jakýmsi zábleskem v Ivančicích, což jsme okomentovali otázkou: „Co to bylo?“ Asi po měsíci od této události mi pan farář řekl: „Víte co to tenkrát bylo ten záblesk? V Ivančicích byl radar. Poštou mi přišla moje fotka za volantem, byla vidět i SPZ a zapsaná

rychlost. No, jeli jsme trochu rychleji". Nevím, jak vysokou pokutu musel pan farář zaplatit a kolik bodů mu bylo odebráno, ale ráda na tento výlet vzpomínám, a mimochodem - výstava obrázků měla obrovský úspěch.

/Leona/

• Pan farář Bláha je pro mě od dětství laskavý učitel, v dospívání moudrý rádce a nyní v dospělosti laskavý a moudrý přítel. Asi nemám jeden zážitek, který bych chtěla upřednostnit před ostatními. Je to mozaika malých částí v kompletu vzpomínek a zážitků, které dohromady dávají nádherný celek lásky. Jako malá si vybavuji, jak jsme za účast na mši sv. v kostele dostávali do deníčků razítka - kostela, Ježíška, andělíčků...Pamatuji si, jak do čistých dětských duší nenásilně a s velkou vírou vkládal křesťanské pravdy. Když jsem byla starší, oceňuji důvěru, kterou v nás pan farář měl, když nám nechal klíče od ořechovské fary, abychom se měli kde scházet a dělat spolča. Když někdy mezi nás přišel, byla to pro nás radost. Všechny nás oddával, křtil děti.... Nenápadný, ale plný pevné víry v našeho Pána. Vždy naslouchající se zájmem a pochopením. Jednu vzpomínku nakonec přece přidám. Když jsme se ze srandy přeli na spolču „Jestli Bůh dokáže stvořit kámen, který sám neuzvedne“, pan farář nás dokonale uzemnil a dostal slovy - Bůh nedělá hlouposti!! "Jsem šťastná, že jsem

s panem farářem Bláhou mohla prožít 32 let a navždy je a bude „naším panem farářem“. Je opravdu našim Otcem, i když jsme mu říkali - Pane faráři.

/Jana/

P. Mariusz Sierpniak

• S otcem Mariuszem přišlo do naší farnosti sluníčko. Byl jsem s ním na pouti do Compostely k sv. Jakubovi a také autem po Itálii až do Rotonda. A to sluníčko stále svítilo, ani mráček. Žili jsme jak ve stojaté vodě - přišel nový kněz otec Mariusz a vše se dalo do pohybu. Tolik aktivit ve farnosti - o tom se nám ani nesnilo. Díky, otče!

/Honza/

Foto: Štěpán Langášek

• Vzpomínám na jeden výlet. Ve čtvrtek 25. května jsme jeli s otcem Mariuszem do Polska na svěcení jáhnů. Ráno jsme s Radkem dojeli do Moravan a odtam vyjeli na jáhenské svěcení do Polska.

Odpoledne jsme už byli na hranicích. Jeli jsme do otcovy rodné vesnice Woly Żelichowské. Cestou jsme ale navštívili ještě několik kilometrů vzdálený benediktýnský klášter. Večer jsme potom dojeli do cíle, a to do domku otcova tatínka. Byl to velice milý a vstřícný člověk a moc rád se modlil.

V pátek jsme odjeli do Tarnowa. Tam jsme si prohlídli nejenom centrum města, ale i blízké okolí. Navštívili jsme např. místní katedrálu Nanebevzetí Panny Marie nebo vincentýnský kostel a já s Radkem jsme ochutnali nějaké místní speciality. Večer jsme potom jeli zpět do Woly Żelichowské na mši, kde jsme měli s Radkem možnost i ministrovat.

V sobotu se mělo konat svěcení Piotra na jáhna. Konalo se to v katedrále v Gorlici.

Foto: P. Mariusz Sierpiak

Byla to doopravdy velká slavnost. Sešlo se tu nespočet kněží a ministrantů a samozřejmě i bohoslovců. Po mši byla pozvána nejbližší rodina a přátelé (mezi nimi i my s otcem) do místního semináře na slavnostní hostinu. Velice se mi to

tam líbilo. Jediné, co se mi nelíbilo, bylo to, že neumím polsky, protože otec většinou vedl s někým rozhovor a nestíhal nám všechno překládat. Po skončení této akce jsme jeli domů.

Byl to pro nás - ořechovské ministranty - velký zážitek a velice na mě zapůsobilo to, že se na seminář hlásilo tolik mladých mužů, a tím pádem není v Polsku nedostatek kněží.

/Luboš/

• Loni během letních prázdnin jsme byly vařit dětem na farním táboře v Opatově. Tento pobyt zpestřila třídní návštěva otce Mariusze, který účastníky tábora povzbudil a také doplnil bohatý táborový program duchovní službou. Naše vzpomínka na toto setkání je ještě navíc ryze praktická záležitost. Vedoucí s dětmi odešli do terénu plnit další úkoly celotáborové hry. My kuchařky jsme se daly do vaření oběda a navíc jsme chtěly vyprat v poskytnuté automatické pračce v koupelně nějaké prádlo, ale pračka ne a ne začít prát. Ve dveřích fary stál otec Mariusz. Jestli něco nepotřebujeme, že mládež si tentokrát vystačí s programem sama. Po chvíli strávené nad pračkou a poté shánění prodlužovačky, pračka začala prát. Nebylo to pak ještě všechno, otec si pak v kuchyni vyžádal škrabku na brambory a oloupal s námi hrnec brambor pro 25 strávníků. Bylo to jedno z milých neformálních setkání, na které ráda vzpomínám. Díky, otče, jménem

celé naší rodiny, i za ostatní lidská setkání s Vámi v běžném životě, a také za zprostředkovaná setkání s Pánem Ježíšem v eucharistii.

/Leona/

- Moc ráda vzpomínám na prázdninové výlety do slovenských a polských Tater, které jsme jako mládež s otcem Mariuszem podnikli v roce 2013 a 2014. Při dlouhých túrách, kdy jsem většinou nestíhala tempo ostatních a končila daleko za skupinou, na mě otec vždy rád čekal, trpělivě mi pomáhal s batohem do kopce a jeho dobrá nálada mi pomohla překonávat únavu. Díky otci jsme poznali malebné Zakopane a okolí, Wadowice a velký kus slovenských Tater, za což jsem mu opravdu moc vděčná.

Myslím, že velký dík patří otci hlavně za stmelení ořechovské a moravanské farnosti, protože právě díky jeho iniciativě jsme se začali vídat s moravansko-nebovidskou mládeží a pravidelně se scházet. Otec zapojil aktivně nejen mládež, ale vůbec všechny ořechovské farníky, protože vznik a pravidelnou aktivitu tolika společenství, jako za kněžské služby otce Mariusze, snad Ořechov ještě nezažil. Rád trávil, a je tomu tak stále, čas se svými farníky, povídal si, vždycky nás vyslechnul, poradil nebo utěšil. Dlouhý by byl seznam, za co všechno otci vděčíme, nezbývá, než říct: Děkujeme, otče!

/za rodinu Hendrychovu - Tereza/

- Když se řekne otec Mariusz, vybaví se mi: usměvavé oči, „miňistranti“, laskavý a starostlivý otec, horský vůdce, kremowky (oblíbený zákusek Jana Pavla II.), Gievont (vrchol v polských Tatrách), „nemůžeš se dlouho zastavovat, schládly by ti svaly“ (v Tatrách), ryby (má je rád), mše sv. v poušti s beduínským šátkem kolem hlavy (v Izraeli), zachránce far, společenství mládeže, starostlivá péče o své rodiče, organizátor, slušivý turistický klobouček ... a mnoho dalšího.

/Radka/

• **P. Krzysztof Drzazga**

Nový farář v ořechovských farnostech otec ThDr. Krzysztof Drzazga se narodil v Puławach (průmyslové město ve východním Polsku) v roce 1975. V roce 1994 vstoupil do Vyššího duchovního semináře v Lublině a současně začal studium na filosoficko - teologické fakultě Katolické lublinské univerzity. Studium ukončil titulem magistra teologie v roce 2000, na základě diplomové práce na téma „Spásný a morální význam Evangelia trpění z pohledu nauky Jana Pavla II.“

Dne 10. června roku 2000 přijal v Lublině kněžské svěcení a pracoval dva roky v polské pastoraci. Od roku 2002 - 2015 na pozvání kardinála Miloslava Vlka pracoval v Arcidiecézi pražské v České republice. V letech 2015 - 2016 působil v Rakousku, kde se jako výpomocný duchovní v rakouské farnosti v Linzu

současně věnoval lokální pastorační práci Čechů a Slováků.

V roce 2008 získal licenciát z teologie a započal doktorandské studium, jež úspěšně zakončil v roce 2010 obhajobou doktorské disertační práce na téma: „Mariánský kult a pastorační práce v poutním místě Svatá Hora“ s titulem doktora teologických věd v oboru liturgiky na teologické fakultě Opolské university v Polsku.

Z ustanovení brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho od dne 1. července 2017 se ujme funkce faráře obou ořechovských farností.

Nového faráře obejměme naší modlitbou a prosíme za požehnání pro nás všechny, abychom vždy hledali to, co je Boží vůlí a žili stále více ve vzájemné jednotě a lásce.

/otec Mariusz/

Foto: o. Krzysztof Drzazga

MODLITBA ZA KNĚZE

Ježíši, který jako Dobrý pastýř
dlíš mezi námi v Nejsvětější svátosti,
sešli ze svého svatostánku
bohaté paprsky své milosti
na naše duchovní otce.

Dej jim všechny milosti,
které potřebují k svému
i našemu posvěcení.

Posiluj je,
aby věrně bděli nad svým stádem
nad nímž je Duch svatý ustanovil.

Žehnej jim,
když v modlitbě pozvedají
k tobě svá srdce,
žehnej jim,
když nám zvěstují tvé svaté slovo,
žehnej jim,
když v kněžském úřadě pracují
pro spásu nesmrtelných duší.

Učiň je podle svého srdce pastýři,
kteří žijí jen pro svůj svatý úřad,
abychom, až přijdeš soudit
pastýře i stáda,
byli jejich korunou a radostí
a oni aby dosáhli nevadnoucí koruny
života věčného.

Amen.

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Ministrantské setkání

V sobotu 6. 5. se konal v Olomouci v Arcibiskupském kněžském semináři Ministrantský den. Téma: *Jděte do celého světa a hlásejte evangelium* (Mk.16,15). Do Olomouce jsme jeli autobusem společně s dalšími ministranty z různých farností. Cesta do Olomouce probíhala úžasně, protože jeden ministrant zpíval a ostatní s ním, takže byla skvělá nálada. Jakmile jsme všichni přijeli do Olomouce, tak jsme se rozřazovali do skupinek. Následně byla mše svatá v kostele sv. Panny Marie Sněžné s naším otcem biskupem Vojtěchem. Po mši byla přednáška „Proč dělat ministrantské schůzky?“ Poté byl oběd, a k obědu byl guláš. Po obědě byla hra po Olomouci, kde se plnily různé úkoly. A po hře se jelo domů. Na Ministrantském dni bylo zhruba 500 ministrantů. Děkuji za krásně prožitý den ve společenství.

/Pavel Slouka/

Díky Tříkrálové sbírce jsem poznala sv. Peregrina

Již před dvěma lety, při organizování Tříkrálové sbírky za Oblastní charitu Rajhrad v Ořechově, mi nabídnul místostarosta p. Dudík, člen Společenství sv. Peregrina, myšlenku darovat obraz sv. Peregrina do rajhradského hospice, kde pracuji. Velice mě potěšilo, že právě přes nějakého světce se nabízí takové

propojení nás v Rajhradě s Ořechovem. Také mi to dodalo motivaci ke koordinování této náročné sbírky. Letos se nápad zrealizoval, a obraz visí v kapli Svaté Rodiny v Domě léčby bolesti s hospicem sv. Josefa a k našemu milému překvapení je jeho autorkou stejná malířka, Veronika Kamila Planerová, od které již obrazy v kapli máme. I tato skutečnost mě ujistila, že vše je na svém místě a ve vůli Boží.

Foto: Josef Skácel

Požehnání obrazu proběhlo při poutní mši svaté 8. května 2017 u kapličky sv. Peregrina, ke které jsem putovala s farníky z Ořechova, v čele s místním panem farářem o. Mariuszem, se kterým jsem ještě stihla převzít další dar i od farníků z Ořechova - Postní almužnu. Pout' ještě nezačala a já jsem už měla pro naši charitu dary... Pak následoval průvod v překrásné přírodě, za zpěvu mariánských písní, modlitby růžence a s úmysly v srdcích každého z nás, ke kterým jsme byly otcem vyzváni, abychom si je uvědomili a přednesli Pánu. Cestou se pak připojovali další lidé. V cíli putování nás vítaly zvony a na pěkně připraveném místě nás čekalo

hodně dalších lidí. Před oltářem byl připravený obraz pro hospic - obraz sv. Peregrina. Mše důstojně slavená, obohacená zpěvem scholy, s informacemi o životě světce. Ve víře prožitá nekrvavá oběť Ježíše a hojná účast u sv. přijímání, to vše mě naplňovalo radostí a štěstím, že jsem zrovna tam. Po mši jsem měla možnost seznámit se s novými lidmi a také potkat dobrovolníky, kteří nám pomáhají v charitě. Pak rozloučení a cesta domů, obohacena poznáním dalšího světce, který již tradičně spojuje lidi dobré vůle v jeden den na jednom místě v přírodě již několik staletí. Jsem Bohu vděčná za všechny milosti získané z této poutě, při které jsem si opět uvědomila, jak jsem vděčná za Církev, pro kterou můžu pracovat i v charitě, skrze její různé aktivity jako je např. Tříkrálová sbírka a Postní almužna. Nověnou k sv. Peregrinovi jsem se pak připravila na mši v hospici, při které jsme za 9 dní obraz slavnostně přijali.

/Mária Durkáčová/

Pout' do Žarošic

Dne 13. května se konal poutní zájezd do Žarošic. Účastnili se farníci z Ořechova a přilehlých obcí. První zmínky o poutním místě v Žarošicích pocházejí ze 13. století a váže se k nim několik legend. Toto místo se nacházelo ve Viniční hoře, kde byl obraz Panny Marie, jež se nedochoval. Tento kraj byl provázen loupeživými

nájezdy jednak z doby drancování Švédů 1645 při obléhání Brna, ale také Turky a Tatary - nebylo pohromy či války, která by se těmito místům vyhnula. Kostely v těchto dobách byly několikrát vypáleny. V r. 1800-1801 byl postaven nový farní kostel zasvěcený sv. Anně, do něhož byla přenesena dřevěná socha nazývaná "Stará Matka Boží". Tato socha byla ze 14. století, pravděpodobně darem Elišky Rejčky. Pro velký příliv poutníků bylo v r.1967 zbudováno prostranství za kostelem. Duchovní význam poutního místa umocnila papežská korunovace sochy Panny Marie papežem Janem Pavlem II. 1995. Poutě k Panně Marii Žarošické se konají vždy 13. dne v měsíci. Začínají v květnu a končí v říjnu. S datem 13.5. je spojeno zjevení Panny Marie Fatimské, které právě v tento den slavilo 100. výročí. Počasí ten den bylo dost proměnlivé, ale asi naše modlitby při cestě autobusem a ochrana Matky Boží, byla mocnější - tak jsme ani nezmokli. Nic nenarušilo úmysly, se kterými jsme tu přijeli v dobré pohodě. Účast byla velká. V 18.30 začala modlitba růžence, kterou vedla žarošická mládež v překrásných krojích. Úvod měl místní pan farář o. Josef Pohanka a celebrujícím hostem byl opat Marián Rudolf Kosík. Během mše svaté jsme si zazpívali ty nejkrásnější mariánské písničky. Světelný průvod byl v prostorách okolí kostela, a vše vyzářovalo silnou duchovní atmosférou.

Domů jsme se vraceli se silnými dojmy,
s prožitky a pocity té velké duchovní
lásky křesťanského společenství.
Panno Maria Žarošská oroduj za nás.

/Lidka Růžková/

Jarní duchovní koncert v kostele sv. Jiří v Ořechově

Konal se v neděli odpoledne 21.května.
Byl přínosný a obohacující. I přes
hezké jarní počasí venku, byly kostelní
lavice zcela zaplněny. Kromě
nevšedního hudebního prožitku měli
přítomní i možnost znovu si prohlížet
obnovené fresky a vnitřní výzdobu
kostela sv. Jiří. Jako obvykle
v programu vystoupily místní chrámové
sbory. „ Ořechovský“ pod vedením
Jany Ryšavé, „ tikovský“ pod vedením
Ludka Pešky. Dále vystoupil dívčí
soubor Geminy, pod vedením Markéty
Dudíkové. Samozřejmě nechyběla
skupina Fatima, pod vedením Petra
Trenze, která má ve svém repertoáru
již většinu skladeb z vlastní tvorby
Petra Trenze (hudba i text).
V programu zazněly i instrumentální
skladby na varhany a housle, v provedení
Jiřího Tůmy a Adélky Hendrychové.
S vlastní kompozicí pro housle a klavír
vystoupili manželé Hanka a Petr
Trenzovi.

Milým překvapením a novinkou bylo
působivé provedení acapella (bez hud.
doprovodu) světově proslulého díla
Stabat Mater od italského skladatele G.
Rossiniho. Stabat Mater zazněla

poprvé v kostele Všech svatých na Velký
Pátek.

Se zdatnými, vyspělými zpěváky, tento
církevní hymnus odvážně vybral a
nacvičil Jiří Tůma. Povedlo se, byla to
„pecka“. Co je vlastně Stabat Mater?
V hrubém překladu z latiny : ... vedle
kříže matka stála, hořké slzy prolévala
... , nebo ... stála matka bolestná...
Tento hymnus, chvalozpěv se vztahuje
k pašijovému týdnu, k nezměrnému
utrpení Ježíšovy matky. Tato duchovní
báseň ze 13. století je uznávaným
literárním dílem, byla mnohokrát
zhudebněna, v dílech dodnes hraných a
zpívaných. Hezkou tečkou za nedělním
koncertem byla píseň „Kristus vítězí,
Kristus kraluje“, kterou si zazpívali
všichni přítomní společně, svým
libozvučným hlasem předzpíval Luděk
Peška. V závěru je třeba poděkovat
všem účinkujícím, vedoucím a
organizátorům koncertu zvláště za
věnovaný čas, kterého nemá nikdo
nazbyt. Koncert se vydařil. Trval
pouhou hodinku a věřím, že nikdo
nelitoval takto stráveného času.
Někteří se ve svátečním naladění
cestou domů zastavili ještě v místní
cukrárně.

/Ludmila Krečmerová/

Víkend rodin 19. - 21. května 2017

Tak jako každoročně už po několik let
se letos opět konal víkend rodin v Osově
Bítýšce v Diecézním centru života
mládeže „Mamre“. Víkend byl plný
nečekaných událostí, novinek, ale i

příjemných překvapení. Už samotnému příjezdu byla kladena překážka ze strany uzavírky sjezdu z dálnice na Osovou Bítýšku, a tak někteří z nás se projeli a pokochali přírodou o několik kilometrů dále až do Měřína, kde po úspěšném sjezdu opět najeli na správný směr a mohli se tak vydat rovnou do vytouženého cíle.

První z příjemných překvapení pro děti byla trampolína, která splnila na 100 % své očekávání. Dále si mohly - nejen děti - vyzkoušet na vlastní kůži zahánění stádo ovcí do ohrady. Pod odborným dohledem vše dobře dopadlo a nikdo včetně ovcí nepřišel k úhoně. Víkend byl zahájen krátkou páteční modlitbou po večeři ve farní kapli za doprovodu dvou kytar, byly vysloveny prosby a díky k Otci v duchu osobním i všeobecném.

Foto: Pavel Kořenek

Zlom nastal v noci z pátku na sobotu, kdy nás všechny překvapila nenadálá změna počasí, a to ze slunečných 24 °C na 12 °C pod mrakem se studeným větrem ze západu, ale ani tato nečekaná změna neodradila poutníky a v sobotu při srazu se nás celkem sešlo asi 50

dospělých a kolem 30 dětí. Po krátké modlitbě a požehnání otce Mariusze jsme se mohli společně vydat na 13 km dlouhou pout' do Křižanova k uctění památky sv. Zdislavy, patronky rodin. Každý rok pan Jiří Šíma objednává na pout' krásné počasí a i letos jeho prosby byly vyslyšeny a na cestě nám nespadla shůry jediná kapka deště. Cestou nás překvapila přítomnost čápa, který přelétal nad naším průvodem. Nabízí se klasická otázka: „Ke komu asi letí a komu nese děti?“ Po nabytí energie z vyčerpávající cesty v restauraci u společného oběda nás čekala poutní mše svatá v barokním kostele sv. Václava, která byla sloužena v duchu rodin a přátel. Po požehnání otce Mariusze jsme se vydali zpět na faru do centra Mamre. Pro nepřízeň počasí letos většina z nás využila pohodlnější a snazší způsob přepravy zpět na faru, a to automobilem. Cestu zpátky vlakem využilo jen pár statečných a zpáteční túru pěšky šlo kolem desítky lidí. Fotbalové hřiště v Mamre neznělo prázdnou a bylo využito dětmi, které zde trávily chvíli volna mezi dováděním na trampolíně. Čas pomalu plynul a díky dvěma dobrovolníkům, kteří se postarali o kompletní přípravu ohniště, jsme se mohli pustit do opékání špekáčků. Při praskání ohně a vůni opečených buřtů jsme odpočali nohám a vzájemně si popovídali. Než jsme se v neděli rozjeli do svých domovů, čekala nás mše svatá v kostele sv. Jakuba Staršího. Věřím, že

víkend byl pro spoustu rodin i jedinců opět očištěnou, odpočinkem, nabytím duševního klidu a rozjímáním, a tak splnil nade vše svá očekávání. Už nyní se můžeme těšit na příští rok, co nám nového a zajímavého přinese!

/Kateřina Suchá/

Večer chval v Moravanech

• V sobotu 27. května 2017 se v Moravanech v kostele sv. Václava konal podruhé Večer chval.

Spolu s manželem jsme usedli do lavice těsně po 19. hodině. To už byl kostel zaplněný asi 40 farníky. Vepředu na plátně se promítaly texty písní i slova, které pak společně v doprovodu skupinky hudebníků, kytary a klavíru navodily příjemnou a zklidňující atmosféru. Celým Večerem chval provázela vlídným slovem p. Eva Šímová. Budu se opět těšit na takto strávený večer.

/Romana Hendrychová/

• Měla jsem možnost účastnit se Večerů chval v Moravanech. Byla to pro mě vždy hodinka spočinutí v Boží blízkosti. Připadá mi, že je to skoro nezbytné, ve všem tom stálém shonu a nedostatku času na cokoliv, zastavit se, naslouchat Pánu, odevzdávat mu všechno, děkovat, prosit, chválit. Děkuji všem, kteří provází zpěvem a hudebním doprovodem, a paní Evě Šímové za upřímné a hluboké doprovázení celého večera slovem a modlitbou.

/Radka Jedličková/

/Pozn. Večery chval v Moravanech se konají každou poslední sobotu v měsíci, kromě prázdnin. Jsme srdečně zváni na předprázdninový Večer chval do kostela sv. Václava v Moravanech 24. června od 19 hodin. /

Noc kostelů v Moravanech

V pátek 9.6. proběhla v naší obci Noc kostelů. Návštěvníci měli možnost si prohlédnout celý kostel sv. Václava včetně zvonice. Venku i uvnitř probíhal doprovodný program, který začal hudebním vystoupení dětí z mateřské, základní a základní umělecké školy. Na něj navázalo divadelní představení Robinson Crusoe v podání Víti Marčíka.

Foto: Štěpán Langášek

Ač se jedná o divadlo jednoho herce, byla do představení vtažena i řada diváků. Na příběhu Robinsona jsme si mohli uvědomit, že i samota prožívaná s Bohem, či různé životní zkoušky mají pro náš život hluboký smysl. Na divadlo navázal koncert scholy a svědectví otce Mariusze o jeho životní cestě z rodného Polska do České republiky a rozhodnutí pro duchovní povolání. Celý krásný večer strávený v milé společnosti farníků i

návštěvníků pak ukončila mše při svíčkách. */Radka Slavíková/*

Noc kostelů u sv. Jiří v Ořechově

V pátek 9. června se konala noc kostelů v Ořechově-Tikovcích. Program začal mši sv. v 18.00 hod., kterou sloužil otec Mariusz. Po mši sv. zazpíval chrámový sbor při kostele sv. Jiří. Potom proběhla přednáška o historii Tikovic vedená panem Mgr. Jiřím Poledňou. Dále následovala individuální prohlídka kostela, vystoupení kapely Jaroslava Hadravy a vystoupení skupiny Fatima z farnosti Všech svatých. Díky pěknému počasí se zúčastnilo asi 190 příchozích. Všem účinkujícím a návštěvníkům, ale i těm, co připravili krásné zázemí včetně občerstvení, dobré nálady, patří veliký dík a Pán Bůh zaplat'.

/František Peška/

Dokončení bytu pro kněze na tikovické faře

Milí farníci, jak víte z předešlých čísel Peregrínka, probíhalo budování bytu pro kněze našich farností na faře v Tikovicích. Po více než roce a investované částce okolo 1,5 milionu korun můžeme říci, že se dílo podařilo. Díky obrovskému nadšení mnoha brigádníků, štědrosti mnoha dárců, mimořádnému nasazení hlavního organizátora a jistě i Božímu požehnání, jsme nyní na konci cesty. Jednomyslné rozhodnutí pro tuto akci bylo pouhým začátkem. Následovaly stovky hodin brigádnické činnosti (které ušetřily doslova statisíce), dále velké

organizační manévry, mnoho bezesných nocí a složitých jednání. Ale to vše se nyní proměnilo ve výsledek, který patrně předčil naše očekávání. Máme k dispozici byt, který svými parametry a technickým provedením naprosto splňuje dnešní vysoké nároky na bydlení. A za cenu, která je více než příznivá. V neděli 11. 6. bylo možné si výsledek prohlédnout. Mnozí tuto příležitost využili. A při vší skromnosti můžeme říci, že ohlasy byly jen a jen pozitivní. Jsme tomu rádi. Byt je nyní připraven k nastěhování. Ještě jednou velké díky všem, kteří jakýmkoli způsobem pomohli. Díky nim a Božímu požehnání jsme položili důležitý základ pro to, aby Ořechov měl opět svého vlastního duchovního správce. Pán Bůh zaplat'!

/Mirek Florián/

240. VÝROČÍ NAŠÍ BRNĚNSKÉ DIECÉZE

Rádi bychom upozornili a pozvali na dvě akce spojené s výročím založení brněnské diecéze.

• Hra „Poklady brněnské diecéze“

Poznávací hra je určena jednotlivcům nebo skupinám/rodinám bez rozdílu věku. **Probíhá od 1. června do 31. října 2017.**

Cílem hry je poznat „poklady“ brněnské diecéze - poutní místa, kostely, místa spojená s významnými osobnostmi a další zajímavosti. Informace, pravidla hry a podrobné podklady jsou k dispozici na

letáčcích vzadu v kostele a na webových stránkách biskupstvi.cz/poklady2017

• **Již 14. Diecézní pout' rodin** proběhne pod záštitou brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho v sobotu **2. 9. 2017** v areálu zámku ve Žďáru nad Sázavou. **Naše farnost nabízí společné putování autobusem**, v případě, že se zaplní. Při plném obsazení by vyšla cena 100 Kč za osobu. Přihlašovat se můžete u Leony Steingartové (777 674 936 nebo e-mailem leona@steingart.cz)
V nabídce je **bohatý program pro děti i samotné dospělé - informace na letáčku na nástěnce**. Odjezd autobusu z našich farností v cca 8 hodin, návrat okolo 17. hodiny.

CO NÁS ČEKÁ

✓ **v pátek 23.6.** je slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova - **mše sv. budou slouženy v 17:30 v Ořechově - Všech sv. a v 19:00 v Moravanech**

✓ **v sobotu 24.6.** v 14:00 na mši sv. v Ořechově - Všech sv. bývalý ořechovský farář **P. Bohuslav Bláha poděkuje za svých 60 let kněžské služby**. Po mši sv. se těší na osobní setkání na místní faře.

✓ **v neděli 25.6.** v Ořechově - Všech sv. a v Moravanech bude sloužena **mše sv. se zaměřením pro děti jako poděkování za uplynulý šk. rok s prosbou o požehnání na prázdniny, uskuteční se**

také sbírka na bohoslovce a pastorační kněží

✓ **v neděli 25.6.** jsme zváni na **Dětský den v Moravanech** plný her a soutěží od 16:00 na farní zahradě. **V 17:00 bude setkání manželských párů** na faře, v 18:30 bude farní táborák, špekáčky s sebou

✓ **ve čtvrtek 29.6.** na slavnost sv. Petra a Pavla bude sloužena **mše sv. v 18:00 v Radosticích a v 19:15 v Moravanech**

✓ **od 1. července 2017 je změna času nedělní bohoslužby v Moravanech na 9:00**

✓ **na slavnost sv. Cyrila a Metoděje 5.7.** jsme srdečně zváni na **poutní mši sv. u kapličky v Ořechovičkách v 9:00**

✓ **v neděli 30.7.** bude sloužena **poutní mše sv. v Silůvkách u kapličky sv. Anny v 10:45**

✓ pro děti a mládež se uskuteční tyto **farní tábory:**

◀ **5.-12.8.** tábor pro mladší děti v Bedřichově (kontakt Bára Jeřábková, 724563659),

◀ **19.-26.8.** ve Štítarech pro děti od 1. do 7. třídy (kontakt Markéta Dudíková, 731479254),

◀ **26.8.-1.9.** tábor Senior od 13 let ve Volfířově u Dačic (kontakt Štěpán Langášek, 725820252)

NABÍDKA DIECÉZE

✓ Šestý ročník křesťanského festivalu **Kefasfest** na nádherném místě bývalého kláštera Rosa coeli v **Dolních Kounicích se uskuteční od 23. do 25.6.** Více na www.kefasfest.cz/

✓ v **sobotu 24.6. v 9:00** jsme zváni do katedrály sv. Petra a Pavla na **jáhenské a kněžské svěcení**. Více na www.biskupstvi.cz

✓ ve **čtvrtek 29.6. na slavnost sv. Petra a Pavla** jsme zváni v 9:30 na mši sv. při příležitosti ukončení šk. roku, poté biskup Vojtěch Cikrle promluví k výročí založení diecéze a v **11.00 hodin vypustí nad Petrovem přítomní 240 modrých, bílých, žlutých a červených balónků**. (Barvy vycházejí z barev vlajky brněnské diecéze.) V 16:30 bude v katedrále adorace a po ní mše sv. v 17.30 hodin. Bude jí předsedat Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský. Právě z olomoucké diecéze se v roce 1777 brněnská „odpojila“ a v Olomouci tím vzniklo arcibiskupství. Jsou srdečně zváni všichni.

✓ **Letošní Katolická charismatická konference se uskuteční ve dnech 5.-9.7. 2017 na výstavišti BVV v Brně.** Program konference a přihlašování je na webu konference.cho.cz.

✓ **Celostátní setkání mládeže v Olomouci** se uskuteční o prázdninách **15.-20.srpna**. Program, přihlašování na <https://olomouc2017.signal.cz/>

✓ Při příležitosti jubilea Fatimy -, 100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě, se uskuteční ve dnech **11.-14.9. Národní pout' do Fatimy**. Podrobnosti na <http://www.fatima2017.cz>

✓ Pozvání pro **manžele - podzimní duchovní obnova** pod názvem „Láska a pravda“ (23. září, 21. října a 25. listopadu 2017 v Brně, Lidická 24)- informace také na farním webu

✓ Pozvání na **víkend rodin s malými dětmi do 12 let od 15. do 17. září ve Fryštáku** - pořádá komunita Emmanuel - informace na farním webu

✓ **Pout' maminek** při příležitosti mezinárodního setkání hnutí Modlitby matek se uskuteční **18.-20.9.** Konference MM se uskuteční v **Centru Božího milosrdenství v Krakově - Lagiewnikách**, vyjíždí se v pondělí brzy ráno, návrat je ve středu v pozdních večerních hodinách. Přihlašovat se můžete do poloviny července u koordinátorky pro brněnskou diecézi Ol. Langáškové (737478084). Více o programu najdete na stránkách www.modlitbymatek.cz

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magda Šimová, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936